

autonómica valenciana (*aplaudiments*) para grabar conversaciones de forma absolutamente irregular. Eso sí que es un drama, (*aplaudiments*) eso sí que es un drama.

Y ahí, señor Pla, ahí se le ha pillado en una forma de hacer oposición que no está a la altura de lo que correspondería a un grupo de la oposición. He hecho la remodelación que he creído más conveniente para los intereses de la Comunidad Valenciana. He puesto a disposición, una vez más, todo mi esfuerzo y todo mi empeño para hacer de la Comunidad Valenciana la gran comunidad autónoma que todos los valencianos queremos.

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada por el ilustrísimo señor síndico del Grupo Parlamentario Entesa. Señor Ribó, tiene la palabra. (*Remors*)

El senyor Ribó i Canut:

(*Inoïble*) ...a vegades, senyor president, el llenguatge d'este Ple és un poc crític. Ahir, per exemple, vam saber qui va perdre en la remodelació del Consell, quan el seu exconseller de Territori, en una intervenció fora de to, ens demostrà que ell havia perdut. Hui, vosté, vosté, en la seua primera intervenció, ens ha demostrat que un any menys huit dies abans de les eleccions sembla que està un poc nerviós.

Mire, nosaltres tenim la conselleria, efectivament, Izquierda Unida d'Euskadi, de Territori, també d'Astúries, també tenim la conselleria en Catalunya, de Medi Ambient, i algun dia parlarem de vivienda, de veritat, en parlarem.

Però jo hui només li volia dir una cosa. En l'any després del Quijote, li recorde allò del Quijote: «Ladran, Sancho, luego cabalgamos».

Però anem a parlar d'immigració, que és del que volia parlar. En l'última intervenció el portaveu del Partit Popular preguntava sobre migració, deia que era un tema important. I, efectivament, és un tema important, i nosaltres també volem entrar, però des d'un altre punt de vista. A nosaltres ens preocupa la migració, ens preocupa a molts nivells, a nivell humanitari, a nivell d'integració, a nivell econòmic, a nivell de serveis públics. A vostés només sembla que els ocupa i preocupa relacionar de forma permanent migració i delinqüència, com s'ha fet de forma *burda* recentment en la convenció del seu partit, fa pocs dies.

Mire, ens sumem al rebuig que ha fet l'associació d'immigrants Rumiñahui, al que ha fet Comissions Obreres, al que ha fet el Fòrum Alternatiu de la Migració. Ens sembla menyspreable aquesta identificació, ens sembla propi d'argumentacions que no haurien d'estar en un partit democràtic.

Senyor Camps, quina opinió li mereixen aquestes declaracions?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.
Señorías.

El otro día recibí –y hablo muy en serio, señor Ribó–, el otro día recibí la pregunta del Grupo Parlamentario de Izquierda Unida: ¿qué valoración hace respecto a declaraciones de cargos públicos que pueden ser degradantes respecto al fenómeno de la inmigración? Y he estado haciendo uso, obviamente, de la hemeroteca, para ver exactamente a qué declaraciones se podía referir usted. Y las únicas que he encontrado que puedan tener relación, porque yo creo que todo debe tener su explicación, las únicas que he encontrado que puedan relacionar ambas cosas son las del ministro del Interior, el 27 de mayo, en su intervención de la segunda reunión del Círculo de Economía en Madrid. Las únicas, que puedo pasar a leer, si usted cree convenientes.

Son las únicas que he encontrado en la hemeroteca para hacer la pregunta y, en este caso, la contestación, conforme corresponde, porque lo que me corresponde, por responsabilidad, es contestar lógicamente con toda la profundidad a las preguntas que se me realizan por parte de los grupos parlamentarios. Son las únicas declaraciones que he podido llegar a leer y que en parte pueden ser las del ministro del Interior. ¡Por cierto! ¡Por cierto! nuevo ministro del Interior del Gobierno de España, nuevo... Ha hecho una crisis de gobierno, el gobierno socialista de España, por cierto. Ha hecho una crisis de gobierno. Y algunos de ellos se han ido fuera, que todavía no se ha explicado por qué se ha ido el ministro de Defensa fuera del gobierno de España. La de Educación, la de Educación socialista (*el senyor president colpeja amb la maceta*), una vez que terminó su gestión e hizo la ley, la tiraron, la tiraron del gobierno, al día siguiente. Por lo tanto, para hablar de crisis de gobierno, podría preguntar usted la receta al presidente Zapatero de por qué hace las crisis de gobierno.

Pero, en cualquier caso, el nuevo ministro del Interior, después de la crisis de gobierno socialista no explicada por nadie, yo sí que lo he hecho aquí, una vez más (*remors*), lo he explicado, lo he explicado, y lo he contrastado con la oposición... Sinceramente, de verdad, la única reflexión al respecto de cargo público español en esta cuestión es la del ministro del Interior en la segunda reunión del Círculo de Economía el día 27 de mayo.

¿Qué estamos haciendo aquí? Integrar, integrar constantemente en la sanidad, en la educación, en la vivienda, y fundamentalmente en la creación de empleo. Sólo las políticas del Partido Popular, sólo, pueden integrar a las personas que vienen de fuera. Entre otras cosas porque sólo cuando gobierna el Partido Popular se crea empleo.

¿Sabe usted...? (*Applaudiments*). ¿Sabe usted cuántas personas han encontrado trabajo año tras año desde que soy presidente de la Generalitat? Más de cien mil personas al año han encontrado trabajo en la Comunidad Valenciana. Cifra récord histórico. Lo de «virtual», señor Pla, se lo dejo para otro tipo de reflexiones, para grabar, usted para grabar. Yo para trabajar. Más de cien mil personas han encontrado trabajo.

Y le voy a dar el último dato a ver si le parece bien o no lo suscribe, señor Ribó. ¿Sabe qué porcentaje de ese número de personas que han encontrado trabajo durante los años que soy presidente de la Generalitat ha sido para personas de fuera de la Comunidad Valenciana? El 52% de los nuevos puestos de trabajo ha sido para personas que han venido de fuera. Si eso no es integrar, explíqueme a mí qué es integrar en la sociedad valenciana. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.
Té la paraula, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Mire, senyor president, jo em referia a polítics valencians, i em referia al senyor Rus, alcalde de Xàtiva i president del Partit Popular (*remors*), en primer lloc, en ser allò que em referia a vosté mateix. Perquè he mirat el butlletí de sessions de l'última intervenció i, mire, vosté identifica immigració a dos elements: la primera, considerar la immigració com a una arma de confrontació amb Madrid. Se'n recorda? No diré si... si no habluem de immigració». Clar, dels diners de la immigració.

El segon element és pitjor. Mire, li vaig a corregir. Va dir vosté el 55%. «El 55% de los puestos de trabajo creados en la comunidad autónoma ha sido para personas de fuera de España». No el 52, com ha dit, el 55 va dir. És a dir, 152.900 llocs de treball se'ls han quedat els immigrants, obviant una cosa molt greu, senyor Camps, obviant que molts dels llocs de treball que s'han creat aquí han estat deguts a la mateixa presència dels immigrants. Perquè obviar açò és dir-los a totes les persones, és dir-los a totes les persones que estan en l'atur una cosa molt greu.

Mire, el senyor Rus ajunta emigració i delinqüència; vosté emigració i atur. Entre els dos fan un triangle catàstrofic en un vèrtex del qual, senyor Camps, hi ha les tres preocupacions fonamentals, les tres preocupacions fonamentals dels valencians: atur, delinqüència i emigració. Sap vosté que amb aquests mateixos arguments es passejava el senyor Le Pen pels barris obrers de Marsella, de les ciutats franceses? Amb aquests mateixos arguments, senyor Camps, amb aquests mateixos arguments.

Però mire, deixem les paraules importants en política per a passar als fets. Quan parlem, i vosté n'ha parlat, d'ensenyament, d'immigració, sempre apareix un problema important: la concentració dels joves immigrants en col·legis públics enfront dels col·legis concertats, també finançats amb fons públics. Els motius són filtres o barreres directes o altres motius de caràcter sociològic. Un exemple: els col·legis públics de Vila-real. Tenen el 88% de sol·licituds d'emigrants, mentre els col·legis concertats en tenen només el 12%.

Senyor Camps, atenga'm! Perquè veja com fan vostés les coses! La comissió municipal d'escolarització de la Vila-real aprova de forma consensuada repartir de forma equitativa els xiquets immigrants entre tots els centres públics i concertats, reservant cinc places per a estos, per cert, amb la conformitat de la regidora del seu partit. Sap qui bloqueja l'acord? La Conselleria d'Educació que dirigeix curiosament una persona de Vila-real. Bloqueja l'acord del consell malgrat l'amenaça de dimissió de l'inspector i el rebuig de tots els sindicats de l'ensenyament.

Mire, eixa és la seua política d'immigració, eixos són els fets, com ho són també no tenir un professor de suport només que en molts pocs centres. Mentres altres comunitats, inclosa Múrcia, la seua preferida Múrcia, tenen un professor d'ajuda en pràcticament tots els centres amb immigrants.

Vostés treballen en contra de la integració. Parlen i acusen moltes vegades «del efecte llamada». I em permetrà emprar en una reflexió agafada de les Jornades sobre Immigració. Les fan... les fan ací concretament. Es fan reflexions importants, més enllà dels impropis i dels desbarats emesos per persones que vostés han suggerit que donen la conferència inaugural. Una d'elles diu textualment: «La zona del Estrecho de Gibraltar constituye el punto con el diferencial de renta más alto del planeta». Este és l'efecte llamada, senyor Camps, que ha funcionat com sempre ha funcionat en l'emigració econòmica. Per què no contribuïm a disminuir-lo?

Mire, li posaré una dada. L'ONU fixava fa molts anys com a objectiu dedicar el 0,7% del PIB a l'ajuda al

desenvolupament. Mire, vosté, segons pressupostos, en el 2003 es va dedicar el 0,25%; el 2004, el 0,26; en el 2005, el 0,23; en el 2006, el 0,26. Atenció, eh!, respecte al pressupost de la Generalitat, no respecte al PIB. Si ho mesurem aixina, com diu l'ONU, ens quedariem sota el 10% del que demana l'ONU.

Mire, senyor Camps, està bé tenir una consellera, però si a més s'esforçara un poc en donar-li diners, potser els problemes reals de la immigració els podríem anar solucionant amb una política d'integració com vostés no fan.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.

Señor Ribó, es un drama, es un drama porque usted coge una frase y la construye de forma demagógica. ¡Menos mal, menos mal que estamos en democracia! En otros regímenes yo estaría asustado. Hoy, de verdad, saldría de aquí asustado. Eso es lo que hacía la Inquisición. La Inquisición cogía una frase y le daba mil vueltas hasta que al final terminaba contando una realidad que sólo existe en su cabeza, en su cabeza. No es verdad.

Precisamente dije yo (*el senyor president colpeja amb la maceta*) que no quería ir a una nueva conferencia de presidentes autonómicos si no hablamos de las cosas que realmente interesan a los ciudadanos. Y hoy esta cuestión es fundamental. Hoy, más de 600 millones de euros los valencianos ponen a disposición de la integración de las personas que vienen de fuera en sanidad, en educación y en políticas de vivienda. Hoy, digo, me parece que es una riqueza, y lo he dicho más de una vez, el que más del 50% de los puestos de trabajo que se crean haya ido a personas que han venido de fuera.

Y eso es integrar, señor Ribó, eso es integrar. No sus discursos, que disgregan. Sus discursos disgregan. Los nuestros integran. Que es la gran diferencia, señor Ribó. He ido, porque me he tomado en serio, como siempre, sus preguntas, y me ido a la hemeroteca, a ver dónde estaba exactamente una declaración de un cargo público que pudiese significar lo que usted decía en la pregunta. Y he encontrado las del ministro del Interior, que no voy a leer aquí ¿sabe usted por qué? Porque estoy convencido que usted se iría al *Diario de Sesiones* y diría: «Esto dijo el presidente de la Generalitat», cuando lo que diría es lo que dijo el ministro de Interior. ¿Comprende? Pero me da... En fin, me preocupa. No digo otra cosa. Me preocupa porque usted es un demagogo en la tribuna. Usted coge una frase y la retuerce, señor Ribó, la retuerce (*remors*). Y quien retuerce una frase tiene que mirarse el sistema neuronal, porque a lo mejor lo tiene retorcido (*remors*).

No puede ser, señor Ribó. No puede ser, señor Ribó, sinceramente. Me parece muy poco serio, señor Ribó, que usted venga aquí con una frase y articule un discurso que no tiene nada que ver con lo que se ha dicho aquí, nada que ver (*aplaudiments*), justo lo contrario. No se puede retorcer, señor Ribó. ¡No se puede retorcer! Porque si discutimos o debatimos, hagámoslo con sinceridad y con seriedad, y no retorciendo una frase por aquí y otra frase por allá.

Yo le digo: es una riqueza inmensa para la Comunidad Valenciana la llegada de personas de fuera, una riqueza inmensa. Es una riqueza inmensa que en estos momentos

centenares de miles de personas que han venido de fuera estén trabajando en nuestra comunidad. Es una riqueza inmensa además para esta comunidad poder ofrecer educación y sanidad en condiciones. Es una riqueza inmensa una política de vivienda que permite que personas que han venido de fuera puedan construir su presente y su futuro con sus familias, una riqueza inmensa. Y sólo le pido al Gobierno de España un poco de colaboración, un poco. No le pido más, porque a este Gobierno poco se le puede pedir, al gobierno socialista, un poco de colaboración, que me ayude a seguir manteniendo los niveles de sanidad, que me ayude a seguir manteniendo los niveles de educación, que me ayude...

El senyor president:

Señor presidente...

El senyor president del Consell:

...a las políticas de vivienda en materia en inmigración. Porque además, además le digo –y termino, señor presidente–, además –termino–, las personas que han venido de fuera están trabajando en la Comunidad Valenciana, y todo el sistema que genera riqueza al Estado va directamente a las arcas del Estado, todo: a la Seguridad Social y al impuesto de la renta de las personas físicas.

Lo único que le pido al Gobierno de España, que me parece una cuestión de absoluta sensatez, es que de toda la riqueza que están generando, que son muchas las personas que han venido de fuera, nos permitan seguir manteniendo nuestro inmenso sistema de bienestar social al servicio de todos los ciudadanos. Sólo le pido eso al Gobierno de España...

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president del Consell:

Sólo le pido eso. ¿Comprende?

Y deje de retorcer las frases, señor Ribó. Hablemos con tranquilidad, y con seriedad y con serenidad. Y, por cierto, le pasaré las declaraciones del ministro socialista del Interior que son las únicas, que son las únicas que han unido esas dos cuestiones que usted ha dicho esta mañana en la tribuna de oradores en el parlamento autonómico valenciano. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Se suspende el Pleno durante unos quince minutos.

(*Se suspén la sessió a les 10 hores i 50 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 11 hores i 39 minuts*)

Proposició no de llei sobre l'execució de la doble via entre València i Buñol i l'electrificació del tren entre València i Utiel

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, reprenem el Ple en el punt número 9: presa en consideració de la proposició no de llei sobre l'execució de la doble via entre València i Bunyol i electrificació del tren entre València i Utiel, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa.

Per a la seua presentació i defensa té la paraula l'il·lustre diputat senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Anem a debatre un tema sobre ferrocarrils, que és un tema clàssic com a mostra de lentitud en esta cambra. Aquesta és una proposició no de llei, que presentà el Grup Parlamentari de l'Entesa el 30 de gener de 2004, fa quasi dos anys i mig que presentàrem aquesta proposta. També és una altra mostra de l'agilitat amb la qual es debat en aquesta cambra, una cosa que... a voltes es debat abans que es presenten les propostes. La situació actual és molt pitjor que quan ja presentàrem la proposta, que hi havia moltíssimes queixes, moltíssimes protestes; o siga, que el temps en estos casos no ajuda, més bé quasi el contrari.

Cal recordar que en els darrers mesos de l'any 2003 tots els ajuntaments afectats per aquesta línia, la línia València-Utiel, es van reunir i per unanimitat acordaren demanar al Ministeri de Foment –i així ho van comunicar també a aquesta cambra– tota una sèrie de propostes que venien sent demanades i necessitades des de fa molts anys. Es concretaven fonamentalment en alguns objectius, com podria ser el tema de l'execució de la doble via entre València i Bunyol; l'electrificació completa del tram ferroviari de rodalies conegut com la C-3, entre València i Utiel; la construcció de suficients baixadors en els municipis de recorregut. Eixa era la proposta, digam, fonamental que aquestos municipis volien per a millorar un servici absolutament necessari.

Aquesta proposta va traslladar també a tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra. I nosaltres replegàrem la mateixa i presentàrem, en la data anteriorment assenyalada, aquesta proposta.

Amb això, Esquerra Unida-l'Entesa el que feia era mantenir el seu discurs en pro del tren, en pro del ferrocarril convencional que en aquestes Corts hem vingut presentant des de fa molt de temps; presentàrem en el seu moment una proposta de Pla director de ferrocarrils en el qual, també, per cert, s'incorporaven millores en aquesta línia; hem presentat esmenes en els pressupostos tots els anys i segurament ens quedaran encara almenys un any per a presentar propostes per a millorar aquest concepte. I forma part de l'eix fonamental de la nostra estratègia política, la defensa del tren convencional.

Que el tren és un mitjà de transport útil i necessari per millorar les comunicacions i la integració i vertebració de tot el territori valencià, ho reconeixen tots els ajuntaments afectats amb aquesta demanda. Però la realitat és dolenta. La línia C-3 està obsoleta i no té les prestacions adequades a esta època. Pareix que el temps no ha passat. Està tot quasi igual, quasi igual, però molt més vell que quan es va construir.

Igual que amb tants altres exemples, el tren convencional és el perdedor en les noves infraestructures. Mentre s'han fet i estan previstes noves carreteres, noves autopistes, noves autopistes per tot arreu, el tren s'ha quedat en via morta al País Valencià. Sols l'AVE té butla en temes ferroviaris... Es farà, s'està fent, coste el que cost, no se sap quan, però fer-se es farà, encara que siga a costa de deixar sense pressupost el tren convencional. Tindrem uns trens AVE estupends, molt ràpids, molt moderns i molt cars, que ens permetran unes prestacions en llarg recorregut molt atractives per a un sector de viatgers minoritaris en proporció als usuaris de rodalies i de llargs i de regionals. Eixe és el problema. S'inverteix en proporció inversa a la rendibilitat social.

La línia C-3 és un exemple més d'aquesta qüestió. Una línia que podria ser molt més utilitzada, que podria servir per